

هو الله

ای یار قدیم و همدم و ندیم عبدالبهاء نامه رسید در این روزها مصمم حرکت امریکا هستم زیرا از مجامع یار و اغیار و انجمنهای علمی و سیاسی و عمومی امریکا دعوتنامه‌ها متتابعاً میرسد هرچند بجسم ناتوان و قوا تحمل سفر دریا ابداً ندارد و احتمال خطر دارد علی‌الخصوص محیط پاسفیک و آتلانتیک ولی امید بتأییدات جمال مبارکست که پشه قاصر را نسر طائر نماید و مور ضعیف را ثعبان مبین کند متوکلاً علیه و معتمداً علی فضله و احسانه بادبان کشتی بگشائیم و در موسم طوفان سفینه برانیم تا ببینیم چه مقدر شده مقصود اینست که فکر مشغولست ابداً فرصت ترتیب و تمشیت امور نیست لهذا باید محفل روحانی بهر قسمی باشد امور را در مجاری موافق جاری نماید و مرا چندی مهلت شایان و رایگان دهد تا این سفر پرخطر را بدون تشویش افکار بمنتها رسانم و مشغول آن سامان گردم زیرا الحمد لله ایران منبت شجره مبارکه است و مطلع نیر اعظم و احباً قدما هستند و در ظل تربیت جمال مبارک تربیت شده‌اند و ممتحنند و جانفشاند و هر یک را نهایت آرزو میدان فدا این نفوس تمکن تام حاصل نموده‌اند و استقامت شدید دارند اما جهان غرب بدایت تأسیس است باید نهایت کوشش را نمود تا ترویج گردد و تأسیس شود و نفوس مبارک ثابت نابتی مانند احبای ایران مبعوث شوند آنوقت کار آسان گردد عبدالبهاء جمیع اوقاتش را بیاد یاران شرف گذراند زیرا السابقون السابقون اولئک هم المقربون مقرر است باری از احبای الهی علی‌الخصوص ایادی امر الله رجای عبدالبهاء اینست که بملکوت جمال مبارک شب و روز عجز و زاری نمایند و عبدالبهاء را در این سفر عون و صون و حمایت طلبند که شاید پشه‌آسا حرکتی نماید و نظیر ذره در شعاع آفتاب نمودار گردد یعنی بعبودیت و خدمتی موفق شود تا بحال محروم بلکه در آینده بهره و نصیبی گیرد و علیک البهء الابھی ع